

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 20/2020
13.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, вршилац функције председника суда Драгомир Милојевић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ..., кога заступа Милица Рајић, адвокат из ..., ул. ..., одлучујући о жалби предлагача због недоношења одлуке по приговору ради убрзања поступка од 13.12.2019. године, донео је 13.03.2020. године, без испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача изјављена због недоношења одлуке по приговору од 13.12.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 13.12.2019. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу због недоношења одлуке од стране Управног суда по његовом приговору од 13.12.2019. године, изјављеном ради убрзања поступка у предмету Управног суда I-4 У 781/17. Навео је да председник Управног суда није у законском року од два месеца одлучио о његовом приговору и предложио да Врховни касациони суд усвоји приговор ради убрзања поступка, утврди да му је повређено право на суђење у разумном року и да обавезе Републику Србију да му на име трошкова поступка исплати укупан износ од 90.000,00 динара.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16 и 17. и члана 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82 и „Службени гласник РС“, бр. 6/15), Врховни касациони суд је нашао да је жалба неоснована.

На основу прибављених списка предмета Управног суда Р4 у 385/2019 утврђено је да је предлагач дана 13.12.2019. године поднео Управном суду приговор ради убрзања поступка у предмету Управног суда I-4 У 781/17. Поступајући судија Управног суда је решењем Р4 у 385/19 од 10.02.2020. године одбио као неоснован приговор предлагача, као и њихов захтев за накнаду трошкова поступка.

Имајући у виду да је приговор ради убрзања поступка поднет Управном суду 13.12.2019. године и да је о њему одлучено решењем тог суда Р4 у 385/19 од 10.02.2019. године, Врховни касациони суд налази да је поступајући судија донео

решење о приговору у оквиру рока од два месеца од дана пријема приговора прописаног одредбом члана 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

С обзиром на изложено, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 17. ст. 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбио жалбу као у ставу првом диспозитива.

Врховни касациони суд је одбио и захтев предлагача за накнаду трошкова састава приговора и жалбе применом одредбе члана 153. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, са изменама) у вези са чланом 30. Закона о ванпарничном поступку, имајући у виду да предлагач није успео у поступку по жалби и приговору.

В. ф. председника суда
Драгомир Милојевић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић